

КИТОБИ ЮНУСИ НАБӢ БОБИ ЯКУМ

Даъват шудани Юнус.

1. Ва каломи Парвардигор ба самъи Юнус ибни Амитай расид, ки мегуфт:
2. «Бархез, ба Нинве – шаҳри бузург – бирав ва дар он мавъиза намо, зеро ки бадкории онҳо то ба пеши Ман баромадааст».

Гурехтани Юнус. Тӯфони бузурге бар баҳр.

3. Ва Юнус бархост, то ки аз пеши Парвардигор ба Таршиш бигрезад; ва ба Ёфӯ омада, киштие ёфт, ки ба Таршиш рафтани буд, ва киропулии онро дода, савор шуд, то ки ҳамроҳи онҳо аз пеши Парвардигор ба Таршиш биравад.
4. Вале Парвардигор боди тунде бар баҳр бархезонд, ва тӯфони бузурге дар баҳр ба амал омад, ва киштӣ ба шикастан наздик буд.
5. Ва маллоҳон ба ҳарос афтода, ҳар яке ба худои худ истиғоса менамуданд, ва асбобу анҷомеро, ки дар киштӣ буд, дар баҳр мепартофтанд, то ки бори худро сабук кунанд; аммо Юнус ба таҳхонаи сафина фууромада, дароз кашид, ва хоби сахташ бурд.
6. Ва сардори киштӣ назди ӯ омада, ба ӯ гуфт: «Туро чӣ шудааст, ки хобидай? Бархез, Худои худро бихон; шояд, Худо моро ёд кунад, ва мо ба ҳалокат нарасем».
7. Ва ба якдигар гуфтанд: «Биёед, қуръа партоем, то бидонем, ки аз боиси кӣ ин офат ба мо расидааст». Ва қуръа партофтанд, ва қуръа ба номи Юнус афтод.
8. Он гоҳ ба ӯ гуфтанд: «Ба мо бигӯ, ки аз боиси кӣ ин офат ба мо расидааст? Касбу кори ту чист, ва аз кучо меоӣ? Диёри ту кучост, ва аз кадом қавм ҳастӣ?»
9. Ва ӯ ба онҳо гуфт: «Ман ибрӣ ҳастам, ва аз Парвардигор Худои осмон, ки баҳр ва хушкиро офаридааст, метарсам».
10. Ва он одамон саҳт ҳаросон шуда, ба ӯ гуфтанд: «Ин чӣ кор аст, ки кардӣ?» Зеро он одамон донистанд, ки ӯ аз пеши Парвардигор гурехтааст, чунон ки худаш ба онҳо баён намуд.
11. Ва ба ӯ гуфтанд: «Бо ту чӣ кунем, то ки баҳр барои мо соқит шавад?» Зеро ки баҳр беш аз пеш мехурӯшид.

Юнус дар баҳри хурӯшон андохта шуд.

12. Он гоҳ ӯ ба онҳо гуфт: «Маро бардошта, дар баҳр андозед, – ва баҳр барои шумо сокит хоҳад шуд, зеро ман медонам, ки аз боиси ман ин тӯфони бузург ба сари шумо омадааст».

13. Лекин он одамон бошиддат бел задан гирифтанд, то киштиро ба хушкӣ баргардонанд, аммо натавонистанд, зеро ки баҳр беш аз пеш бар зидди онҳо меҳурӯшид.

14. Он гоҳ сӯи Парвардигор нидо карда, гуфтанд: «Лутфан, эй Парвардигор, аз боиси чони ин одам ба ҳалокат нарасем, ва хуни бегунохро ба гардани мо намон; зеро ки Ту, эй Парвардигор, он чи бихостӣ, бикардӣ».

15. Ва Юнусро бардошта, дар баҳр андохтанд; ва баҳр аз талотумаш бозистод.

16. Ва он одамон аз Парвардигор саҳт тарсиданд, ва барои Парвардигор қурбонӣ карданд, ва назрҳо бастанд.

БОБИ ДУЮМ

Моҳии бузург Юнусро фурӯ бурд. Дуои Юнус.

1. Ва Парвардигор ба моҳии бузурге фармуд, ки Юнусро фурӯ барад; ва Юнус се шабонарӯз дар шиками моҳӣ буд.

2. Ва Юнус аз шиками моҳӣ сӯи Парвардигор Худои худ дуо кард,

3. Ва гуфт: «Дар тангии худ сӯи Парвардигор хондам, ва маро иҷобат намуд; аз батни дӯзах истиғоса бурдам, ва Ту овози маро шунидӣ.

4. Ту маро дар қаър, дар дили баҳрҳо андохтӣ, ва селоб маро иҳота намуд; ҳамаи тугёнҳо ва мавҷҳои Ту бар ман гузашт.

5. Ва ман гуфтам: "Аз назари Ту ронда шудаам; вале қасри қудси Ту бо хоҳам дид".

6. Обҳо маро то ба чонам фаро гирифт; варта маро иҳота намуд; обсабза ба сарам печид.

7. То беҳи кӯҳҳо нузул кардам; замин бо ғалақаҳои худ то ба абад пеши роҳамро гирифт; лекин Ту, эй Парвардигор Худои ман, ҳаётамро аз дӯзах баровардӣ.

8. Вақте ки чонам дар ман аз ҳол мерафт, Парвардигорро ба ёд овардам, ва дуои ман ба даргоҳи Ту, ба қасри қудси Ту расид.

9. Пайравони бутҳои бекора Эҳсонкунандаи худро тарк мекунанд,

10. Лекин ман бо овози шукрона барои Ту қурбонӣ хоҳам кард; он чи назр намудаам, адо хоҳам кард. Начот дар дасти Парвардигор аст!»

11. Ва Парвардигор ба моҳӣ бигуфт, ва Юнусро ба хушкӣ қай кард.

БОБИ СЕЮМ

Пушаймони Юнус ва мавъизаи муборак дар Нинве.

1. ВА каломи Парвардигор бори дуюм ба гӯши Юнус расид, ки мегуфт:

2. «Бархез, ба Нинве – шаҳри бузург – бирав ва он чиро, ки Ман ба ту фармудам, дар он мавъиза намо».

3. Ва Юнус бархоста, бар тибқи каломи Парвардигор ба Нинве рафт; ва Нинве шаҳри бузурги Худо буд, ки дар се рӯз давр мезаданд.

4. Ва Юнус ба даврзании шаҳр сар карда, як рӯз гашт, ва мавъиза намуда, мегуфт: «Баъд аз чил рӯз Нинве хароб хоҳад шуд!»

5. Ва мардуми Нинве ба Худо имон оварданд, ва рӯза эълон карданд, ва аз калонашон то хурдашон палос пӯшиданд.

6. Ва ин гап ба гӯши подшоҳи Нинве расид, ва ӯ аз тахти худ бархоста, чомаи салтанатро аз худ дур кард, ва палос пӯшида, бар хокистар нишаст,

7. Ва амр фармуд, ки дар Нинве аз номи подшоҳ ва акобири вай чор зада, гӯянд, ки «одамон ва ҳайвонот, говон ва гӯсфандон чизе нахӯранд, ба чарогоҳ нараванд ва об нанӯшанд;

8. Ва одамон ва ҳайвонот палоспӯш шаванд, ва бошиддат сӯи Худо бихонанд, ва ҳар кас аз роҳи бади худ ва аз зулми дастҳои худ тавба кунад;

9. Шояд, Худо рӯчӯъ намуда, пушаймон шавад, ва аз ғазаби Худ баргардад, ва мо ба ҳалокат нарасем».

10. Ва Худо аъмоли онҳоро дид, ки аз роҳи бади худ тавба кардаанд; ва Худо аз он офате ки гуфта буд ба онҳо бирасонад, пушаймон шуд, ва нарасонд.

БОБИ ЧОРУМ

Маҳзун шудани Юнус. Канадона– рамзи ғамхори хирадмандонаи Худо.

1. ЮНУС хеле маҳзун шуд, ва қаҳраш омад,

2. Ва сӯи Парвардигор дуо кард ва гуфт: «Эй Парвардигор! Оё сухани ман ҳамин набуд, вақте ки ҳанӯз дар диёри худ будам? Барои ҳамин ҳам ба гурехтан ба Таршиш шитоб кардам, зеро медонистам, ки Ту Худои бахшанда ва раҳим, собир ва пур аз эҳсон ҳастӣ, ва аз офат пушаймон мешавӣ.
3. Ва акнун, эй Парвардигор, чони маро аз ман бигир, зеро ки мурданам аз зистанам беҳтар аст».
4. Ва Парвардигор гуфт: «Оё хуб аст, ки дар қаҳр шавӣ?»
5. Ва Юнус аз шаҳр баромада, аз тарафи шарқии шаҳр нишаст, ва дар он ҷо барои худ хаймае сохта, зеро он дар соя нишаст, то бубинад, ки дар шаҳр чӣ воқеа мешавад.
6. Ва Парвардигор Худо канадонае рӯёнид, ва он ба болои Юнус қад кашид, то ки бар сари ӯ соя афканда, ӯро аз маҳзунияш раҳо кунад; ва Юнус аз канадона бисёр шод шуд.
7. Ва фардои он, ҳангоми тулӯи шафақи субҳ, Худо ба кирме фармуд, ки канадонаро занад, ва он хушк шуд.
8. Вақте ки офтоб баромад, Худо боди шарқии тафсоне вазонид, ва офтоб сари Юнусро зад, ва ӯ беҳол шуд ва ба худ марг талабида, гуфт: «Мурданам аз зистанам беҳтар аст».
9. Ва Худо ба Юнус гуфт: «Оё хуб аст, ки барои канадона дар қаҳр шавӣ?» Вай гуфт: «Хуб аст, ки то ба дараҷаи марг дар қаҳр шавам».
10. Он гоҳ Парвардигор гуфт: «Ту канадонаро дарег медорӣ, ки барои он меҳнат накардаӣ ва онро на рӯёнидаӣ, ки он дар як шаб пайдо шуд ва дар як шаб нобуд шуд:
11. Ва оё Ман Нинверо – ин шаҳри бузургро – дарег надорам, ки дар он бештар аз дувоздаҳ бевар одамоне ки дасти росту чапи худро наметавонанд фарқ кунанд, ва ҳайвоноти бисёре низ ҳастанд?»